

Til § 12.

Den borgerlige Indrulleringscommissions Cragtninger angaaende Spørgsmaal om de Paagjældendes Tjenesteplicht og Maaden, hvorpaa denne skulde opfyldes, have hidtil været betragtede som Beslutninger af administrativ Natur, saa at deri alene kunde skee Forandring ved at andrage Sagen for det danske Cancellie eller nu Justitsministeriet. Der findes imidlertid Anledning til, i Lighed med hvad Frd. af 8de Mai 1829 § 20 har bestemt med Hensyn til Børneplichten, at ffjelne mellem de Spørgsmaal, der blot angaae Maaden, paa hvilken Tjenesteplichten skal opfyldes, hvilke Sager, ligesom hidtil, maae betragtes som reent administrative, og de Sager, der angaae Spørgsmaalet, om Noget overhovedet er tjenstpligtig eller ikke. Disse sidste bør, naar den Paagjældende er utilfreds med Afgjørelsen, ei undrages fra den dømmende Myndighed; men Spørgsmaalet er, om de afgivne Cragtninger ligesom Landsesstionernes Kjendelser skulle indannes umiddelbart for Høiesteret, eller om de først skulle paakjendes af den ordinaire Domstol (Hof- og Stadsretten). For det førstnævnte Alternativ have under de forudgaaede Forhandlinger vægtige Stemmer udtalt sig, og der er derhos yttret den Formening, at den Overinstants, hvorunder disse Sager henlægges, bør udføre sit Hverv under saa summariske Former som muligt, for at den Paagjældende ikke ved at paaanke Indrulleringscommissionsens Kjendelse skal i længere Tid kunne unddrage sig sin Forpligtelse. Da imidlertid Indrulleringscommissionsens Cragtninger snarere synes at maatte, ligesom hidtil, sættes i Classe med administrative Beslutninger end med judicielle Kjendelser, og da der jævnlig kan være Spørgsmaal om at tilveiebringe yderligere Beviser end dem, der have været fremlagte for Indrulleringscommissionen, er der

fundet overveiende Grund til ikke i disse Sager at afvige fra den sædvanlige Instantsfølge, ligesom der ikke heller er fundet tilstrækkelig Anledning til for disse Sagers Behandling at foreskrive særlige Procesformer. Det skjønnes nemlig ikke, at den, der ved Indrulleringscommissionsens Cragtning er funden tjenstpligtig, skulde, ved at indanke Sagen for Domstolene, erhverve sig Ret til at fritages for Tjeneste indtil endelig Dom er falden, hvormod der vel maatte kunne gives den Paagjældende midlertidig Permission, naar det ansaaes sandsynligt, at han ved Dom vilde blive fritagen for Tjenesteplicht.

Til § 15.

Naar de hidtilværende Fritageselsgrunde bortfalde, og det paalægges enhver Tjenstpligtig selv at anmeldte sig for den borgerlige Indrulleringscommission for at optages i sammes Lister, og derhos passende Straffebestemmelser fastsættes for Undladelse af denne Pligt, antages den besværlige Fremgangsmaade at kunne bortfalde, som hidtil har været brugt, nemlig at lade schematist Lister ombære i alle Huse, for der at udfyldes. Et passende Middel til Listernes Berigtigelse kan erholdes, naar det ad den administrative Veie paalægges Lands- og Sosesstionerne, efter Afholdelse af de aarlige Sessesstioner at anmeldte for den borgerlige Indrulleringscommission, hvilke Børneplichtige der ere blevne forbigaaede ved Uvskrivningen, og hvilke der have stillet for sig eller udjent ved den staaende Hær o. desl. Men forsaavidt yderligere Foranstaltninger maatte ansees nødvendige, og disse ikke kunne ventes gennemførte uden at der tillige foreskrives passende Tvangsmidler, vil det være nødvendigt, at Justitsministeriet bemyndiges til at bestemme saadanne. Borgerrepræsentanterne og Magistraten have derfor at ogsaa foreslaaet, at der maa tillægges Ministeriet en saadan Bemyndigelse.